نخستین کسی که روز قیامت درباره ی او قضاوت می شود، مردی است که شهید شده است؛ او را می آورند و الله متعال نعمت هایش را به او یادآوری می کند و او هم آنها را می شناسد (و به آنها اعتراف می کند. الله) می فرماید: در برابر این همه نعمت چه کردی؟ می گوید: در راه تو جنگیدم تا اینکه شهید شدم.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که می فرمود: «إِنَّ أَولَ النَّاسِ يُقْضَى يَومَ القِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَّفَهُ نِعْمَتَهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتُ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ! فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ في النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ العِلْمَ وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ القُرآنَ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا. قال: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ العِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ القُرآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ لِيُقَالَ: عَالِمٌ! وَقَرَأتَ القُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِئٌ؛ فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ في النَّارِ. وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطاهُ مِنْ أَصْنَافِ المَالِ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعَمَهُ، فَعَرَفَهَا. قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلاَّ أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: جَوَادٌ! فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ في النَّارِ»: «نخستین کسی که روز قیامت درباره ی او قضاوت می شود، مردی است که شهید شده است؛ او را می آورند و الله متعال نعمت هایش را به او یادآوری می نماید و او هم آنها را می شناسد (و به آنها اعتراف می کند. الله) می فرماید: در برابر این همه نعمت چه کردی؟ می گوید: در راه تو جنگیدم تا اینکه شهید شدم. می فرماید: دروغ گفتی؛ بلکه جنگیدی تا بگویند: فلانی دلاور است! و چنین گفته شد. آنگاه درباره اش فرمان می رسد که او را بر چهره اش بکشانند و در آتش دوزخ بیندازند. سپس درباره ی شخصی حُکم می شود که دانش آموخته و به دیگران نیز آموزش داده و قرآن خوانده است. او را می آورند و الله متعال نعمت هایش را به او یادآوری می نماید و او هم آنها را می شناسد (و به آنها اعتراف می کند. الله) می فرماید: در برابر این همه نعمت چه کردی؟ پاسخ می دهد: دانش آموختم و آن را به دیگران آموزش دادم و به خاطر تو قرآن خواندم. می فرماید: دروغ گفتی؛ بلکه دانش آموختی تا دیگران بگویند: فلانی عالِم است! و چنین گفته شد. آنگاه درباره اش فرمان می رسد که او را بر چهره اش بکشانند و در آتش دوزخ بیندازند. سپس درباره ی شخصی حُکم می شود که الله به او ثروت و روزیِ فراوان داده است. او را می آورند و الله متعال نعمت هایش را به او یادآوری می نماید و او هم آنها را می شناسد (و به آنها اعتراف می کند. الله) می فرماید: در برابر این همه نعمت چه کردی؟ پاسخ می دهد: هیچ موردی که انفاق در راه آن را دوست داشتی، فرو نگذاشتم، مگر آن که برای خشنودیِ تو انفاق کردم. می فرماید: دروغ گفتی؛ بلکه این کار را انجام دادی تا بگویند: فلانی بخشنده است! و چنین گفته شد. آنگاه درباره اش فرمان می رسد که او را بر چهره اش بکشانند و در آتش دوزخ بیندازند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

نخستین کسانی که روز قیامت در مورد آنها قضاوت شده و حکم می گردد، سه گروه هستند: کسی که برای ریا و خودنمایی علم و دانش کسب نموده و آنکه برای ریا و خودنمایی جنگیده است و کسی که از روی ریا و خودنمایی صدقه داده است؛ الله متعال اینان را در روز قیامت می آورد و نعمت خود را برای آنها یادآور می شود و آنها نعمت الهی را می شناسند و بدان اعتراف می کنند؛ از هریک از آنها سوال می شود با نعمت مذکور چه کردی؟ یعنی شکر این نعمت را چگونه به جا آوردی؟ نخستین آنها می گوید: علم و دانش فراگرفتم و در راه تو قرآن خواندم. پس الله

متعال به وی می فرماید: دروغ گفتی؛ دانش آموختی تا به تو عالم بگویند. و قرآن خواندی تا به تو قاری بگویند؛ و اینها برای الله نبوده است؛ بلکه از روی ریا و خودنمایی بوده است؛ سپس دستور داده می شود و به صورت به آتش انداخته می شود؛ و به همین ترتیب با دو نفر دیگر رفتار می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8899